

SEVERNĀ PLZEŇSKO - I. â€“ KOSTEL DUCHĀ V LUKOVĀ

NedĀle, 11 bĀezen 2018

MĀj zatím poslední letošní výlet byl o víkendu na sever od Plzně. PĀvodnĀ jsem uvaĀovala , Ā jej pojmu jako „výlet za Santinim“, protoĀ v okrese Plzeň-sever je staveb od Santiniho celkem hojnĀ . NĀ které kláskery jsem uĀ vidĀla v minulosti (Plasy, Mariánská Týnice, Kladruby u StĀbra), jiné památky jsem ještĀ chtĀla dohledat (dvĀr Hubenov, kaple Mladotice,..).

Také jsem se chtĀla podívat, jak pokračují obnovovací práce na poniĀenĀm plesskĀm kláskete. Všechno ale nakonec dopadlo trochu jinak... MĀj výlet byl výletem plným bizarností a paradoxĀ, které byly nĀ kdy pĀekvapivĀ v dobrĀm slova smyslu, jindy spíš ukazovaly na devastaci a úpadek. PĀmesto má tento kraj mnoho krás, za kterými se vyplatí váĀit sem cestu. V dnešnĀm Ālanku vám pĀedstavím vesniĀku Luková. Je asi 5 km od ManĀtina, a pokud nemáte podrobnou mapu nebo navigaci, hledá se tĀĀko. Dalo by se ĀmĀci, Ā v LukovĀ opravdu dávají lišky dobrou noc. Silnice uĀ dál nevede. Dominantou malĀ obce s deseti popisnými Āisly a ĀtyĀmi stálým obyvateli je kostel sv. JiĀmĀ. Kostel znaĀnĀ zdevastovanĀ, jakých jsou u nás stovky. JenĀ tento kostel není ledajakĀ... Je se na nĀj dívat lidé z celĀ republiky (bĀhem mojí návštĀvy tu byli lidé z Prahy) a i ze zahraniĀí. Kostel se dostal na seznam nejdĀsivĀjších míst svĀta. Ale pĀknĀ od poĀátku. První zmĀnky o obci Luková jsou dle Wikipedie z roku 1115. Kostel samotný pochází z roku 1352. Za husitských válek byl poboĀen a opraven. Na konci 18. století jej postihl niĀivĀ poĀár. Poslední obnovy se doĀkal v roce 1858. V roce 1968 pĀmi pohĀebním obĀadu spadla Āst stropu. VysmuteĀní hostĀ prĀy tehdy vybĀhli pĀed kostel, dokonĀili rozlouĀení se zesnulým a od tĀ doby byl kostel trvale uzavĀen. Kolem kostela byli pohĀbívání sudetštĀ NĀmci a po jejich odsunu nĀhrobky a kĀĀe chátraly. UzavĀením kĀtrál objekt celĀ a byl odsouzen prakticky k zániku. BohuĀel, jak bĀvá v Āechách zvykem, nešel nenechavĀm, kteĀmĀ se neštĀtí krĀst ani v kostele.

Ā v roce 2012 si student ZĀEU Jakub Hadrava vybral lukovský kostel jako tĀma svĀ diplomovĀ práce. Sezval 32 dobrovolníkĀ, pĀmikryl je pláštĀnkami, následnĀ bílou tkaninou a pak sedící Āi stojící pĀelil sádrou. Dobrovolníci museli v tomto neobvyklĀm hĀvu pĀĀkat dvacet minut, dokud sádra nezatvrdla. Potom opatrnĀ krunĀ sundal a vzniklé „duchy“ rozmĀstit do kostela. V podstatĀ však sochy mají pĀedstavovat NĀmce, kteĀmĀ chodili do kostela, modlili se a vzájemnĀ si byli blízcĀ.

NĀ které sochy díky pĀidání fosforu do sĀdry svĀtĀkují a vytváĀejĀ tak v pĀitĀmĀ zvláštnĀ atmosféru. MnĀ se o kostela dostat nepodaĀilo, ale rozbitými okny pĀes vnitĀní mĀĀ se trochu fotografovĀ dá a vidĀt interiĀr také. I pĀ zavĀracím dnem. Jinak provádĀ v kostele starousedlík, pan Koukl. Zájem je velkĀ, a lidé v kasiĀce pĀispívají na tolik potĀmelĀ opravy. Z fotografiĀ je vidĀt, Ā tady zub Āasu hlodal nemilosrdnĀ. DešĀová voda, která se díky špatnému zastĀmešení dostala do zdĀva, narušila statiku kostela. KotouĀe kostelních hodin jsou zrezivĀlé a vypadají, Ā kaĀdou chvíli odpadnou. PĀknĀ jsou jen malĀ urnovĀ pomníky Āeských obyvatel z novĀjší doby, kterých je tu kolem dvacĀtky. A samozĀejmĀ novĀ stĀmecha. LidĀ sem jezdĀ hlavnĀ za sochami; mne nemĀnĀ zaujala velká spousta s nĀhrobkĀ, fragmenty nĀ kterých kamenných kĀĀĀ jsou doslova zadupanĀ v zemi. Velmi mne zaujal onen nĀhrodek s obrazem Āeny drĀící se za hlavu. Jako kdyby mlĀky ĀmĀkala: „nemohu tĀ spoušti zde uvĀĀit, jak to nĀ dopustit“ … Velkou trpĀlivost museli mít lidé, kteĀmĀ zde peĀlivĀ odkrývali zem, dĀvali dohromady stĀmĀpy sklenĀných a porcelánovĀch destĀek se jmĀnem neboĀtĀka, i ti, kteĀmĀ odhrabĀvali listĀ a vystĀhĀvali nĀletovĀ dĀmĀvi Klobouk dolĀ pĀed dobrovolníky. Z ĀmĀd místních kromĀ pana Koukla asi velkou pomoc Āekat nelze. ĀijĀ tu totiĀ je stĀlĀ obyvatelĀ a je tu deset Āisel popisných, vĀtší Āst jsou tedy chalupĀmĀ. LukovĀ nikdy nebyla velkou v. Z digitalizovanĀ kroniky obce jsem se mnoho nedozvĀdĀla, je psanĀ, jak jinak, v nĀmĀinĀ. Dochovala se kronika ĀeskĀ menšinovĀ školy, ĀitajĀcí jen nĀkolik rokĀ mezi dvĀma svĀtovými válkami, konĀí ve školním roce 1937/38. Škola byla zaloĀena na popud správce zdejšho velkostatku, který zamĀstnĀval ĀeskĀ dĀlnĀky. Statek patĀil pĀvodnĀ rodu LaĀanských. Ze zĀpisĀ je zĀejmĀ, Āe boj o Āeskou školu byl svĀelnĀ. ĀĀĀ minimum, škola Āasto ĀĀadala o sirotky aĀĀ z Prahy, nĀ kdy navĀšily stav ĀĀĀ školy koĀujĀcí cĀka dĀti. PĀmesto i v tak sloĀitĀ dobĀ dĀti dostávaly o vĀnoĀní besĀde látku na šaty, pár obuvi a nĀjakou drobnost. VĀtšinou se jednalo o dobrodince z vnitrozemĀ, kteĀmĀ poslali finanĀní dar k zakoupenĀ dĀrkĀ. Mezi dvĀma svĀovými válkami ve 22 domech ĀĀilo cca 108 obyvatel. KromĀ kostela zde byla fara, hostinec, nĀmeckĀ malotĀdnĀ škola a hospodĀĀská zĀloĀna. DĀmĀlo se tu ovocnĀĀmstĀví. Tolik z LukovĀ. PĀmi odjezdu si ještĀ fotografuji zastaralou tabuli poĀjzdnĀ prodejny, to uĀ se málo vidĀ, a pohledem na kopec Kozelka a obrovĀtĀ televiznĀ vysĀlaĀ. Krašov, opouštĀm toto mĀsto. Za pár dnĀ další pokračovĀní, vaše MIA